

Ozorai Ágnes A Szüleivel

Itt már a kislányom, az Ági van a képen 1951-ben, kilenc vagy tíz hónapos volt. A fénykép a Dunaparton készült, május 1-jén. 1947 januárjában már udvarolt a második férjem, de csak 1948-ban esküdtünk meg. A férjemnek katolikus családja volt. Az anyja igen, de ő nem volt soha vallásos. Amikor házasságot kötöttünk, csak polgárilag esküdtünk. A férjem Dombóváron született. Gyerekkorában ott lakott végig. Az anyukája részéről Kovács, ők földműves parasztok voltak. Volt nekik kukorica- és krumpliföldjük és kertjük is. Ozorai Györgynek hívták a férjem apját, de negyvenhárom évesen, amikor ő kilenc éves volt, vakbélben elment. Dombóváron, az Újtelepen a Vasutas utcában laktak, ott építettek a vasutas családoknak házakat, és mindegyikhez volt kert is. A férjem Pécsen gépipari technikumot végzett. A második világháború előtt feljött Pestre, és a Dunai Repülőgépgyárban dolgozott mint technikus. A háborúban behívták katonának, a fogságban az oroszok térképrajzolásra fogták. A háború után a Csepel Műveknél a kerékpárüzemben dolgozott, utána a Csepel Autógyárban mint mérés-technikus. Ott dolgozott negyven évet. Amikor a Csepel Autógyárban a központi mérőszobában dolgozott, mérés-technikát tanított a technikumos tanulóknak. Ő volt a központi mérőszoba vezetője. Járt, szegény, a műszaki egyetemre három félévet, de amikor a kislányunk megszületett 1951-ben, számarköhögést kapott, és a zsidókórházba került, mert ott volt először sztreptomicin Magyarországon. A kislánynak hat hétig tartott ez a betegség, és a férjem nem tudott tanulni, dolgozni meg tanítani is, mert inkább vitte a gyereket levegőre, és akkor járt föl a Hármashatár-hegyre vele. Nadrágszíjjal hátizsáknak megcsinálta a bundazsákot, mert másképp nem tudott fogódzkodni a villamoson. Úgy mentek mindenhol, mert más levegő kellett a gyerekeknek. Hordta oda-vissza egész télben, mert négyóránként szoptattam. 1949-ben Pesterzsébetre jöttünk ki lakni. Ott volt egy szoba-konyhás lakásunk. A lakásnak csak a konyhájában tudtunk aludni, mert úgy vetették meg velünk azt a lakást ötezer forintért, hogy a szobában vizes volt a fal. Nagy kombinált szekrényt tettek oda, hogy ne vegyük észre. Este tudták eladni nekünk. A kislányom utána még betegebb lett, végül egy doktornő megállapította, hogy óriási a lépe. Úgy kellett rá vigyázni, mint az aranyra, a gyémántra, egy rossz eséstől elpattan a lép, akkor vége a gyerekeknek.